

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 5. april 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 783 (MOF alm. del) stillet 16. marts 2022 efter ønske fra René Christensen (DF).

Spørgsmål nr. 783

”Mener ministeren, at vi har den rette regulering eller dispensationspraksis, når der ikke kan gives dispensation til at etablere minivådområder under kystbeskyttelseslinjen, da et konstrueret minivådområde ikke kan sidestilles med etablering af et kunstigt vandhul/sø med henblik på naturforbedring, selvom at minivådområdet har til formål forbedre vand-miljøet ved at reducere kvælstofudledningen og til dels også udledningen af fosfor fra landbrugsarealer? Der henvises som eksempel til Kystdirektoratet afgørelse af 4. marts 2022, J.nr. 20/04713-12: <https://kyst.dk/media/103592/20-04713-afgoerelse.pdf>, mener ministeren, at det er rigtigt at give afslag på sådanne ansøgninger?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Kystdirektoratet, som oplyser følgende:

”Strandbeskyttelseslinjen er en forbudszone, hvor der generelt ikke må foretages ændringer af tilstanden, herunder etableres byggeri og anlæg, foretages terrænændringer, etableres vandhuller, tilplantes mv. Der kan kun gives dispensation i særlige tilfælde. Beskyttelsen omfatter stranden og de mest kystnære arealer bag stranden i en afstand af op til 300 meter.

Et konstrueret minivådområde er et gravet anlæg på ca. 0,2-2,5 hektar inddelt i sektioner og evt. med et dige rundt om. Anlægget er en rensningsforanstaltning for næringsstoffer i drænvand fra landbrugsarealer og er således ikke at sidestille med et vandhul. Endvidere dispenseres der normalt ikke til etablering af vandhuller inden for strandbeskyttelseslinjen. Når der dispenseres, er det med grundlag i en mere omfattende plan for naturforbedring for udryddelsestruede eller sjældne arter i det pågældende område eller såfremt, et vandhul vil have en klar naturforbedrende funktion, og der tidligere har været en sø det pågældende sted.

Formålet med konstruerede minivådområder er at forbedre vandmiljøet. Minivådområder er ét af flere kvælstofreduktionsvirkemidler. Andre virkemidler som eksempelvis større, sammenhængende vådområde- og lavbundsprojekter ved genskabelse af den naturlige hydrologi kan ofte iværksættes inden for strandbeskyttelseslinjen, uden at det vil stride imod natur- og landskabshensyn.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har tidligere oplyst, at kun en lille del af egnede og potentielt egnede placeringer for konstruerede minivådområder på landsplan er placeret inden for strandbeskyttelseslinjen, og at der således på landsplan er plads til lokalisering af minivådområder uden for strandbeskyttelseslinjen.

I den konkrete sag, der henvises til, har Kystdirektoratet vurderet, at der ikke foreligger særlige omstændigheder. Kystdirektoratets afgørelse er påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som har mulighed for at fortage en anden vurdering.”

Jeg anderkender indsatsen for at forbedre vandmiljøet, og det er vigtigt, at vores lovgivning er hensigtsmæssig. Derfor er der også mulighed for at dispensere til minivådområder i særlige tilfælde, hvor en nødvendig indsats for vandmiljøet ikke kan opnås på andre måder, og hvis det ikke påvirker landskabet negativt. I andre tilfælde skal vi værne om vores åbne kyster.

./.

Jeg henviser i øvrigt til mit vedlagte, tidligere svar på spørgsmål nr. 234.

Lea Wermelin

/

Merete Løvschall